Està vosté ahí, conseller Marzà?

Vicent Monroig
Comité de vaga dels professors associats de la UV

▶ Estimat conseller **Vicent Marzà**: el proppassat dia 29 de gener vam començar la vaga del PDI associat de la Universitat de València (UV) que afecta 1300 professors i vam presentar en Rectorat un document que recollia les reivindicacions del nostre col·lectiu. L'objectiu principal n'és trencar la precarietat laboral i la marginalitat a què ens ha conduït la perversió que de la figura del professorat associat han fet les diverses administracions durant aquests últims anys. En efecte, aquesta precarietat i marginalitat ha estat produïda en diversos àmbits de poder i gestió, el del Ministeri d'Educació, el de la Conselleria d'Educació i el de Rectorat de la UV.

La Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, reconeix en tot l'Estat a les universitats públiques la possibilitat de contractar personal docent i investigador en règim laboral. El dit règim és configurat com una relació laboral de caràcter especial i habilita les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències, per a regular i desenrotllar el seu règim. Li correspon, per tant, a la conselleria que dirigiu una part de responsabilitat en la gestió i solució del nostre conflicte laboral. En aquest sentit, volem agrair a la directora general d'Universitats d'aquesta conselleria, **José Fina Bueno**, la cortesia i amabilitat d'haver-nos rebut dimarts 6 de febrer en el seu despatx i haver escoltat les nostres demandes i explicacions.

Entre d'altres peticions, li vam sol·licitar diverses vegades a la directora que la conselleria modifiqués l'article 16 del Decret 174/2002, de 15 d'octubre, que estableix els mínims salarials del professorat associat. Un decret signat per **José Luis Olivas** en 2002 i que constitueix la base legal de les duríssimes i indignes condicions laborals que patim el PDI associat, especialment el miserable salari mínim que avergonyeix qualsevol persona de seny: a la cap i a la fi 5 euros l'hora, un sou mensual entre 250 i 460 euros nets. Quin país!

Considerem que la resposta de la directora general d'Universitats va ser fugissera, si més no. Primer, perquè feia recaure només en Rectorat tota la responsabilitat del conflicte. En segon lloc, perquè ens emplaçava a la negociació col·lectiva oberta entre les universitats valencianes, els sindicats i la conselleria per a aconseguir els nostres objectius. Vam comprovar fefaentment que la directora no havia entès res del nostre missatge ni tampoc l'objectiu de la vaga. Una llàstima!

De fet, no demanem pas un augment salarial a l'ús. Molt al contrari, estem denunciant la perversió que han fet les administracions durant anys d'una figura contractual; perversió que ha convertit el PDI associat en un paradigma de vergonya laboral en organismes públics per les duríssimes condicions salarials i laborals que la legislació vigent ha promogut i consolidat. Fins i tot les autoritats europees s'han esglaiat. La legalitat, de vegades, esdevé indignitat.

A dia de hui, no hem rebut cap més missatge ni interlocució. Sembla que ja els està bé aquesta situació. Se'ns fa molt difícil i dur acceptar que un Govern d'ideari progressista puga contribuir a mantenir una situació semblant. Com a conseqüència d'aquest preocupant silenci i de l'absència de cap gestió directa, continua i continuarà la vaga indefinida del PDI associat en la UV i tot sembla indicar que s'estendrà a altres universitats valencianes: vos veureu.

Una llàstima també que no complisquen vostès la seua promesa electoral de solucionar esta injustícia a la que es van comprometre poc dies abans de les eleccions de maig de 2015, una promesa signada aleshores també, en aquella bonica i esperançadora foto a les Corts Valencianes, pel PSOE, Podem i EU. Ay, les promeses... com costen de complir quan es té el poder i no hi ha interès!

Sota el lema «igual treball, igual salari» ja es va aconseguir l'equiparació salarial del professorat interí en l'ensenyament públic de Primària i Secundària en el segle passat. En les universitats valencianes, en ple segle XXI, fem una vaga indefinida per poder començar a aconseguir-lo. La situació és fosca, trista, lamentable. Això sí, lliçó dels nostres alumnes amb un suport massiu a aquesta causa.

El professorat associat ha mantingut les universitats valencianes durant els forts períodes de crisi amb un exemple paradigmàtic de sacrifici. És impossible trobar una empresa privada en el nostre sistema econòmic neoliberal que sotmeta el seu personal laboral a unes condicions tan severes.

Desconeixem, d'altra banda, si parlàreu amb el president de la Generalitat i amb els rectors valencians d'aquesta vergonyosa situació laboral en la reunió a Morella. El que sí sabem és que no s'hi va fer pública referència, potser per pudor, potser per desinterès. En qualsevol cas, exigim que la conselleria negocïe immediatament amb el nostre comitè de vaga la revisió i modificació del Decret 174/2002 en tots aquells aspectes que converteix el PDI associat en mà d'obra barata per a usar i tirar, en un col·lectiu marginat i menystingut. És aquesta la vostra part de responsabilitat! Situació aquesta indigna en qualsevol universitat pública però més indigna si cap quan la permet un govern que es diu progressista i va prometre en campanya electoral la solució. Vos veureu!

Signen també **Isabel de la Cruz, Jordi Pérez, Teresa Samper** i **Iolanda Torró**.